

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1000. Usque Ad Annum 1063

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1761

VD18 90117956

§. 5. Synodus Attrebatensis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66323](#)

vivis mense Decembri anno 6534. seu Sæculum XI.
1025. Indictione nona. Paucos post dies

A.C. 1024.

Basilius Imperator, subito morbo correptus, Alexium monachum, Cænobii Studiensis Abbatem, ad se invisentem, & S. Joannis Caput ferentem, Patriarcham denunciat, eique sine mora, misso Joanne Protonotario, Palatinorum Præfecto, novæ dignitatis possessionem tradi jubet. Eadem die sub noctem Basilius Imperator vita functus est septuagenarius, postquam annis quinquaginta Græcis imperasset, atque in Ecclesia S. Joannis in *Hebdomon*, ut exoptaverat, sepulchrum nactus est. Ceterum Basilium reportata de Bulgaris victoriæ celeberrimum effecerant. Constantinus ejus Frater, regni per annos quinquaginta socius, solus postea annis tribus imperavit. Alexius vero Patriarcha Ecclesiam illam annis septendecim rexit.

p. 719.

§. V.

Synodus Attrebatensis.

In Francia Hæresis ante annos duos detecta & repressa, necdum tamen extincta erat; quippe ejusdem Sectatores Attrebati anno millesimo vigesimo quinto deprehensi sunt. Gerardus Episcopus Attrebatensis & Cameracensis, quondam in Schola Remensi Adalberonis Archiepiscopi, cui affinitate conjunctus erat,

*Syn. Attreb.
to. 13. Spicil.*

Hist. Eccles. Tom. XIV. N disci-

Sæculum XI. discipulus, Natalis Domini atque Epi.
 A.C. 1025. phaniæ festis Cameraci celebratis, cum
 inde Attrebatum se contulisset, & de
 rebus ad Ministerium Episcopale perti-
 nentibus cum suis colloqueretur, certior
 factus est, venisse ex Italia homines, no-
 væ Hæresis auctores, qui Justitiam quam-
 dam profiterentur, qua sola justi fierent,
 spretis omnibus Ecclesiæ Sacramentis, quæ
 ad Salutem nihil prodesse affirmarent.
 Jussit Episcopus, hos Hæreticos perqui-
 ri, & in conspectum suum adduci. Et
 illi quidem, comperto, quod ad judicium
 quærerentur, fugam parabant, sed occu-
 pati, & ad Episcopum deducti sunt. Ge-
 rardo, tunc forte multis negotiis distra-
 ño, satis fuit pauca de eorum Fide in-
 terrogare; cumque vel ex his intellige-
 ret, homines in errore versari, in carce-
 re usque in diem tertium custodiri jus-
 sit. Altera vero die Clericis Monachis-
 que pro conversione istorum hominum
 jejunium indixit.

Tertia die, quæ erat Dominica, Epi-
 scopus in Ecclesiam Beatæ Virginis venit
 cultu Episcopali ornatus, Archidiaconis
 suis cum Crucibus & Evangelii, to-
 taque Clericorum & populi multitudine
 circumdatus. Tum decantatus Psalmus:
Psal. 67. *Exsurgat Deus &c.* & Episcopus sedens
 in medio Abbatum ceterorumque ex or-
 dine Clericorum de Hæreticis genera-
 tim

tim dixit ad populum. Mox, ad capti- Sæculum XI.
vos conversus, quærerit, quænam esset eo- A.C. 1025.
rum Doctrina, quæ Religio, quis Auctor?
Illi respondent, Discipulos se esse cujus-
dam Gandulphi Itali, a quo didicissent,
nullam aliam Scripturam, quam Evan-
gelia & Epistolas Apostolorum, esse reci-
piendam. Quia vero ad notitiam Epi- Gandul-
scopi pervenerat, quod etiam Baptismum, phus.
Eucharistiam, Pœnitentiam, Matrimo-
nium rejicerent, Ecclesias contemnerent,
solos Apostolos & Martyres, non autem
Confessores Sanctos esse crederent, de
his Articulis speciatim quærere cœpit, &
de Baptismo exorsus, quandoquidem di-
citis, inquit, vos Doctrinam Evangelii-
cum recipere, utique etiam hoc Sacra-
mentum vos recipere oportet. Nam Evange-
listæ referunt, *Iesum Christum ad Ni-*
codemum dixisse: Nisi quis renatus fue-
rit ex aqua & Spiritu Sancto, non intra- *Joan. 3, 5.*
bit in Regnum Cælorum.

Illi reponunt Episcopo: *Doctrina,*
quam a Magistro nostro accepimus, est Ev-
angelio consentanea. Nam docet, mun-
dum relinquere, desideria carnis reprime-
re, de labore manuum suarum vivere, ne-
mini nocere, & opera charitatis perficere
in omnes, quibus nostrum Institutum cor-
di est. Credimus vero, hanc Justitiam
servantibus Baptismum non esse necessa-
rium, & eam non servantibus Baptismum

Sæculum XI. nihil prodeße ad Salutem. Tribus autem
A.C. 1025. de causis inutilis est Baptismus. Prima
est, mala vita Ministrorum, qui Salutem
procurare nequeunt. Secunda, relapsus
in vitia, quibus renunciatur, cum Baptis-
mus suscipitur. Tertia, quod infanti,
cui nullum est desiderium, quin & nulla
cognitio Salutis, voluntas & fides alterius
prodeße baud posse videatur. (*)

Tunc vero Episcopus oratione ad po-
pulum directa de his Quæstionibus dis-
seruit in hunc ferme modum: *Iesus
Christus, qui per se ipsum justus est, &*

Matth. 3, 15.

fons omnis Justitiae, nihilominus baptiza-
ri voluit, ut implevet omnem Justitiam,
id est, ut Justitiae exemplum nobis daret.
Voluit, ut per signum sensibile, dum cor-
pus abluitur, puritatem animæ invisibili-

Att. 10, 47.

ter reparatam cognosceremus, & S. Petrus
Cornelium baptizavit in aqua, etiam si an-
*te Baptismum Spiritum Sanctum accep-
set. Ministri peccata non nocent Sacra-
mento, quia Spiritus Sanctus operatur, &*

Baptis.

(*) Quo indicio, quo argumento, qua Au-
toritate hodierni Protestantes probare possunt,
quod sensum S. Scripturæ, exempli gratia, de
Merito, de Libero Arbitrio hominis, de Matrimo-
nii Sacramento, quod rejiciunt, clariss & cer-
tius assequantur, quam Hæretici, de quibus hic
sermo est, verum sensum de Sacramento Ba-
ptismi intellexerint?

Baptismus, quem Judas conferebat, ejus-Sæculum XI.
autem Prima dem virtutis fuit, ac aliorum Apostolo- A.C. 1025.
ludem lapsu rum. Parvulis aliorum fides prodesse pot- p. 12.
fanti, est, eo modo, quo Fides aliorum Paralyti- Matth. 9. 2.
nulle terius co Evangelico, & filiæ mulieris Chananææ S. Euchari-
profuit. Denique cur vos, qui omnem Ri- stia.
tum externum in Ecclesia respuitis, pe-
des vestros, alter alteri, religiosissime la-
vatis? Gerardus exinde ad explican-
dum Sacramentum Evcharistiae progre-
diens ait: *Quotiescumque hoc Sacrificium
offerimus, panis & vinum aqua mixtum,
per Crucem & verba JESU Christi super
Altare sanctificata, verum & proprium
corpus ejus, ac verus & proprius (*) San-
guis ejus fiunt, quamvis aliud esse appa-
reant.* Respondet deinde Episcopus ad
quædam ab Hæreticis objecta, & non
nulla prodigia ex historia ad ostenden-
dam veritatem Doctrinæ, quod panis &
vinum in Corpus & Sanguinem JESU
Christi mutentur, refert.

Gerardo Episcopo perorante, Fideles
omnes præsentes lacrymis diffuebant,
atque potentiam & misericordiam Dei
dilaudabant. Sermone autem ad Hære-
ticos converso quæsivit Episcopus, an
haberent, quod responderent. Tunc illi

N 3 inter

c. 2.

p. 21.

(*) Testimonium tam hujus, quam omnium
Sæculorum, de vera & corporali Christi præsen-
tia in Eucharistia contra Protestantes invincibile!

Sæculum XI. inter suspiria & gemitus fassí sunt, ad ea
A.C. 1025. quæ modo audivissent, non superesse si-
bi, quod dicerent. Tum culpam suam
deflebant, percutiebant pectora, & in ter-
ram se prosternebant. Mirari se Bonita-
tem Dei affirmabant, qui se peccatores,
nominis Christiani probrum, tamdiu tu-
lisset. Timebant, nullum fore veniæ lo-
cum, postquam etiam complures alios
pervertiſſent. Tum Episcopus: *Satis*
quidem cause ad id metuendum vobis effet,
vobis, inquam, qui peccatores ullum a pa-
nitentia fructum sperare prohibebatis.
Sed si errores vestros bona fide abjicitis,
& Doctrinam Catholicam recipitis, con-
do, & promitto, vos a Deo veniam con-
cuturos.

Ergo Episcopus rudes homines ulte-
rius edocebat, maximi faciendas esse Ec-
clesias materiales, quas ipsi tanquam lapi-
dum cumulum contemnebant. De Al-
taribus, de Incenso, de Campanis disse-
rebat. Omnes explicabat Ordines, in-
cipliens ab Ostiario usque ad Episcopum.
Nam Hæretici illi, damnato omni cultu
exteriore, perinde esse putabant, quis in-
ter eos Religionis suæ ministerio fungen-
tur, vel quo in loco, an in silvis, in tri-
viis, vel in latrinis. Nulla etiam cura
erat, ubi sepelirentur; quippe dicebant,
exequiarum Ritus Presbyterorum avari-
tiæ originem suam debere. Porro Epi-
scopus

c. 3.

c. 4. 5.

c. 6.

c. 7.

scopus de Poenitentia docebat, eam mor- Sæculum XI.
A.C. 1025.

c. 8.9.
tuis quoque prodeesse, pro quibus preces
persolvuntur, eleemosynæ erogantur,
aliam opera, quibus corpus affligitur,
peraguntur. *Quia amicus, inquietabat,*
pœnitentiam non completam amici, a mor-
te occupati, supplere potest.

Transiens ad Doctrinam de matrimo-
nio dicebat, illud non esse omnibus de-
negandum, nec etiam omnibus conce-
dendum, quia illis, qui se semel Ministe-
rio Ecclesiæ addixerunt, nuptias cogita-
re non liceret. Probabat, Confessores Gerardus
æque ac Martyres esse honorandos. Psal- Episcopus.
modiam, Cultum Crucis & Imaginum, *c. 11. 12.*
Dignitatum Ecclesiasticarum ordinem *13. 14.*
defendebat. Tandem necessitatem Gra-
tiæ contra falsam Hæreticorum istorum
Justitiam stabiliebat. Ceterum ad cun-
ctos hos articulos probando, ubicunque
potest, adducit argumenta novi Testa-
menti ex sermonibus & exemplis JESU
Christi atque Apostolorum eruta, quam-
vis etiam non nulla ex veteri Testamen-
to afferat.

Cum Gerardus Episcopus totam diem
docendo consumpsisset, & Hæretici ve-
ritatem agnoscere viderentur, errores
suos damnare jussi sunt. Ipse vero Epi-
scopus cum Abbatibus, Archidiaconis &
Clericis Formulam condemnationis reci-
tavit in hunc modum: *Damnamus &*

N 4 *Ana-*

Sæculum XI. *Anathematizamus hanc Hæresin, quæ do-*
A.C. 1025. *cet, Baptismum ad delendum peccatum ori-*
ginale & peccata actualia non prodesse.
Peccata per Pœnitentiam remitti non pos-
se. Ecclesiam, Altare, Corporis & San-
guinis Domini Nostri Sacramentum, mi-
bil aliud esse, quam quod oculis Corporis
cernitur, atque istud Sacramentum esse
rem vilem. Tandem matrimonia legiti-
ma esse rejicienda. Hanc Hæresim, omnes-
que qui eam tenent, damnamus. Addiderunt
Episcopus & Clerici Fidei professionem,
in qua, ubi de Eucharistia sermo est, di-
cunt: Confitemur, esse eandem carnem,
*quæ nata est ex Virgine, quæ in Cru-
pæssa, () quæ ex Sepulchro egressa super*
Cælos exaltata est, & ad dexteram Patris
*sedet.**

Hæc Sententia latine denunciata, cu-
jus Sermonis, qui Hæresim professi fue-
rant, erant imperiti, jubente Episcopo
iisdem in lingua vulgari ab Interprete
explicata est. Ipsiis vero se & Decretum
conde-

(*) Clarissimum iterum contra Guilielmum
 Cave, alijsque Protestantes Testimonium, quo
 verba antecedentia de Ecclesia, Altari, & Cor-
 pore Christi explicantur, & sensus totius Eccle-
 siæ manifestatur; nisi quis cum eodem Cave sine
 ullo fundamento fabulari vellet, hanc Doctrinam
 Episcopum Attrebatensem a solo Paschesio di-
 dicisse.

condemnationis & Fidei professionem re- Sæculum XI.
 cipere affirmantibus præceptum, ut, quo A.C. 1025.
 modo possent, saltem crucem manu sua
 formando subscriberent. Tandem omnes,
 qui Synodo interfuerant, Gratias Deo
 agentes, accepta Episcopi Benedictione
 recesserunt. Gerardus Episcopus dein-
 de hujus Concilii Acta misit cuidam Epi-
 scopo vicino, quem Renaldum Leodien-
 sem fuisse credunt, ut moneretur, ne-
 quissimos esse istos hæreticos. Nam il-
 le, cum in ipsius Dioecesi existentes ve-
 nenum Doctrinæ suæ astutissime texis-
 sent, impunitos dimiserat. In illa epi-
 stola addit Gerardus: *Cum illi, quos Hæ-
 retici buc miserant, ad seducendos & deprav-
 andos alios, vinculis dati fuissent, in quæ-
 stione solertissime dissimulabant, nec etiam
 adhuc tormenta exprimebant verum, do-
 nec convicti ab illis, quos Hæresi sua pæ-
 ne infecerant, errorum suorum partem no-
 bis confessi sunt.*

§. VI.

S. Cunegundis Secessus.

In Germania Cunegundis Imperatrix, S.

Henrici Conjugis sui obitu a vinculo
 matrimonii liberata, in Monasterium
 Confugiense, quod ab ipsa fundatum in
 Hassia prope Cassellas situm erat, se rece-
 pit; ubi cum in ipsa anniversaria die tran-
 situs S. Henrici, decima quinta Julii, an- vit.n.7.Sæc.
6.Ben.p.40.

N 5 no